

РЕШЕНИЕ

№ 6291

гр. София, 17.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **6480** по описа за **2013** година докладвано от съдия Румяна Лилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. № 21303 от 29.05.2013 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от С. Р. В., с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], [община], област Р., [улица], срещу Съдебно решение без номер от 10.04.2013 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 2 състав по нахд № 15487 по описа за 2012 г. С последното е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 22953 от 10.05.2012 г. (НП), издадено от Д. Д. – началник „Административно-наказателна дейност” (АНД), отдел „Пътна полиция” (ПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на основание чл. 179, ал. 3, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП), на С. Р. В. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1500,00 (хиляда и петстотин) лева за нарушение на чл. 139, ал. 5 ЗДВП.

В касационната жалба се навежда довод за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка, поради противоречие с материалния закон и допуснато от съда съществено процесуално нарушение – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Конкретно се поддържа, че въззивният съд не е извършил правилна преценка по възражението на В.

за маловажност на извършеното нарушение и приложението на чл. 28 ЗАНН. Освен това, според касатора, районният съдия не е отчел наведените аргументи за допуснати от административно – наказващия орган (АНО) пороци на формата и съдържанието на спорното НП. Предвид изложеното моли отмяната на решението на СРС и на обжалваното НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител за участие в производството.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, редовно призован, не се представлява и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Моли обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 22953 от 10.05.2012 г. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 27.04.2012 г., около 01:20 часа С. В. управлявал товарен автомобил „Мерцедес 612 Д”, с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „Т. – Б.” по автомагистрала „Х.”, с посока на движение от [населено място] към [населено място]. При пътен възел [населено място], В. бил спрял за проверка, при която е установено, че същият управлява автомобила без заплатена и залепена валидна винетна такса К2. На В. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22953/27.04.2012 г., въз основа, на който е издадено и процесното НП.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства. В единственото проведено съдебно заседание на 02.04.2013 г. съставът на СРС е разпитал като свидетел лицето А. С. М., който не е нито актосъставител по АУАН, нито свидетел – очевидец, присъствал при установяване на нарушението или при съставянето на акта. В протокола, съставен за проведеното на 02.04.2013 г. съдебно заседание е отбелязано, че лично се явява актосъставителят Н. Г. Б., но след даване ход на съдебното следствие районният съдия е снел самоличността на лицето А. С. М. и е разпитал последния, който е посочил, че е съставител на АУАН. В мотивите на съдебното решение, предмет на касационен контрол, въззивният съд се е позовал на показанията на „... разпитания свидетел – актосъставителя Н. Г. Б.” (когото всъщност не е разпитал), които е кредитирал изцяло.

Въз основа на така събраните доказателства, съставът на СРС е направил

извод, че в процедурата по ангажиране на административнонаказателната отговорност на В. не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на изискванията за форма на НП – чл. 57, ал. 1, т. 4 ЗАНН. Приел е, че касаторът, жалбоподател в СРС, с действията си не е спазил изискването на чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, поради което правилно и законосъобразно, на основание чл. 53 ЗАНН е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 179, ал. 3, т. 2 ЗДвП и му е наложена глоба в размер на 1500,00 лв. Изложил е съображения и относно това, че деянието, осъществено от В. не представлява маловажен случай и не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН. В заключение е потвърдил изцяло спорното НП.

Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е незаконосъобразно и неправилно, тъй като страда от наведения касационен довод – съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Ето защо, касационната жалба е основателна. Обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото да бъде върнато на СРС за разглеждане и решаване с акт по същество на спора от друг съдебен състав. Налице са пороци при провеждане на доказателствената дейност от районния съд, а фактическите му констатации са направени при нарушаване на процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. В рамките на своите правомощия и при наведения касационен довод, касационната инстанция е оправомощена да извърши проверка относно спазването на процесуалните предписания, гарантиращи правилното формиране на вътрешното убеждение на въззивния съд в съответствие с принципните норми на чл. 13 НПК и 14 НПК. В изпълнение на тези свои правомощия, настоящият състав на АССГ констатира, че районният съд не е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Като е провел съдебното дирене по този начин, съдът е нарушил чл. 13 НПК, чл. 14, ал. 1 НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 НПК, приложима в производството пред СРС с оглед препращането, което прави чл. 84 ЗАНН, районният съд в пределите на своята компетентност е бил длъжен да вземе всички мерки за разкриване на обективната истина. Съдът не е установил чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства административнонаказателното обвинение - дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено. Предвид обективирания в съдебния протокол процесуални действия, извършени по делото в проведеното единствено съдебно заседание, основателни се явяват възраженията на касатора за допуснати съществени процесуални нарушения - съдът не е разпитал като свидетел актосъставителя на спорния АУАН, а друго лице (А. С. М.), което не се установява какво отношение има към спорната хипотеза. При така установеното, настоящият съд счита, че касационното възражение на В. за допуснато от състава на въззивния съд процесуално нарушение, е основателно.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че районният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила при разглеждането на делото и постановяването на съдебния си акт. Съдът е бил длъжен да установи чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства административнонаказателното обвинение. Като не е направил необходимото да разпита свидетеля Б., районният съд е пренебрегнал основно свое задължение,

каквото е служебното разкриване на обективната истина. Установяването на факта на осъществяване на административното нарушение от В. не е само в тежест на административнонаказващия орган. В производството съдът следва да бъде активен участник за изясняване на обективната истина по делото, което следва да намери отражение в неговото процесуално поведение, в това число да извърши обстоен разпит на свидетеля – актосъставител, като отчете спецификите на неговата служебна дейност.

Предвид гореизложеното касационната жалба е основателна при така наведените касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото върнато на СРС за ново разглеждане и решаване от друг съдебен състав.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, Дванадесети касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Съдебно решение без номер от 10.04.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 2 състав по нахд № 15487/2012 г.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за разглеждане и решаване от друг съдебен състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.